

РЕШЕНИЕ

№ 775

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Рени Ковачка
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело № 20221001000970 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и е образувано по жалба на „Партньори“ АД, ЕИК 121739209, чрез адв.С. Г. от САК, насочена против Решение № 97/03.10.2022 г., постановено по т. д. № 134/2022 г. по описа на ОС София, с което е потвърден отказ на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ при АВп, постановен по заявление с вх.№ 20220708113850/08.07.2022 г., под същия номер от 11.07.2022 г. за вписване в ТР по партията на дружеството жалбоподател на промени във вписани обстоятелства, а именно – промяна на вида на част от акциите – тези на приносител, в поименни акции.

В жалбата се правят оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон – ТЗ, в нормата му на § 11 от ПЗР /ДР бр.88/2018 г./, задължаващ акционерните дружества, издали акции на приносител или заместващи ги временни удостоверения, в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон да изменят уставите си, като предвидят, че акциите им са поименни, с всички произтичащи от това последици.

Поддържа се, че при даденото от първоинстанционния съд тълкуване дружеството жалбоподател ще бъде поставено в положение да търпи неблагоприятните последици от това да бъде прекратено, като в СОС имало подадена искова молба от Прокуратурата за прекратяването му именно на осн.пар.13 ПЗР на ЗИТЗ, по която била образувано т.д. № 101/2022 г.

Поддържа се също, че наличното висящо исково производство, по повод на което е спряно регистърното такова по вписване промените в устава на дружеството от 18.05.2015 г., касаещи размера на капитала и броя на акциите, не следва да се възприема като забрана да се изменя съдържанието на устава изобщо, предвид че заявеното за вписване е свързано единствено и само с последващите изменения в ТЗ.

По подробно изложени доводи в подкрепа на тези оплаквания се иска отмяна на

решението на СОС респ. – на постановения отказ на ДЛР при АВп и задължаване на последната да впише поисканите промени.

Софийският апелативен съд, в решаващия състав, като съобрази доводите на жалбоподателя и съобрази данните по първоинстанционното дело, приема следното:

Жалбата на „Партньори“ АД, чрез адв.Г., е процесуално допустима, като подадена в рамките на преклузивния срок по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, от надлежно легитимирана страна – заявителят по регистърното производство, чрез надлежно и нарочно упълномощения му процесуален представител, срещу подлежащ по въззивен контрол съдебен акт.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, а при преценка на оплакванията за неправилността му, решаващият състав съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството пред АВп е било образувано по заявление с вх. № 20220707113850/08.07.2022 г., с което е поискано вписване на промяна в следните обстоятелства, отразими в графа 39а, касаеща акции, а именно – промяна на вида и броя на акциите от такива на приносител на поименни, при номинална стойност от 1 лв., общо на 1 724 490 броя акции.

Към заявлението като приложения са представени – списък на акционерите, присъствали на ОС, изрично писмено пълномощно, декларация относно истинността на заявените за вписване обстоятелства, актуален устав на АД, протокол на ОСА от 18.06.2019 г. и от 03.07.2019 г., извлечение от книга на акционерите.

Произнасяйки се по него ДЛР е отказало да извърши поисканото вписване, като изложените от него мотиви съдържат три основни аргумента: 1/ приложеният устав на дружеството включвал и изменени разпоредби с решение на ОСА от 18.08.2015 г., вписването на които е спряно с Определение № 259/19.08.2015 г. по т.д. № 149/2015 г. на СОС – т.е. съдържали разпоредби, предмет на висящ спор; 2/ поради наличието на този спори и по арг. от чл.231, ал.3 ТЗ извършените с решение на ОСА изменения на устава не са влезли в сила и не могат да бъдат част от съдържанието и на представения към заявлението устав; 3/ по идентично заявление – вх.№ 20190719193030 на същия заявител има постановени влезли в сила съдебни актове, с които е потвърден идентичен отказ на ДЛР – Решение № 118/22.08.2019 г. на СОС и Решение № 2489/13.11.2019 г. на САС по т.д. № 5290/2019 г.

С обжалваното решение СОС изцяло е споделил първия от аргументите на ДЛР излагайки и съображения в насока, че обстоятелството, че е налице спряно регистърно производство по вписване на заявени вписване промени в обстоятелствата по партидата на дружеството жалбоподател само по себе си не пречат възможността на съдружниците да вземат решения за последващи промени и изменения на устава и да ги заявят за вписване, но те не следва под никаква форма да бъдат част от съдържанието на устава, който се представя със заявлението за вписване на последващи промени и чието обявяване се иска, защото може да доведе до заблуждение относно действителното актуално съдържание на устава.

Добавил е, че действителното актуално съдържание на устава следва да е ясно и разбираемо при запознаване с текста на самия устав, а не да налага тълкуване и съпоставяне с предходно съдържание, вкл. извършването на справки в ТР, от които да се установи какви промени са извършвани и заявявани за вписване в този устав, респ. – за кои е налице спряно регистърно производство.

Не е изложил съображения относно последния от аргументите на ДЛР.

Настоящият съдебен състав намира, че решението на СОС е правилно като краен резултат.

За пълнота и във връзка с изложеното в обжалвания пред него отказ на ДЛР касаещо наличието на предходно развили се производства по заявления на „Партньори“ АД с идентично съдържание е необходимо да се посочи, че според изричната норма на чл.26, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ при отказ за извършване на исканото вписване, заличаване или обявяване,

заявителят може да подаде ново заявление за вписване, съответно заличаване, на същото обстоятелство или за обявяване на същия акт, като новото заявление се разглежда по реда на постъпването му.

Следователно законодателят е въвел като изискване за допустимост на новоподаденото заявление за вписване на същите обстоятелства наличието на приключило производство по постановен отказ по предходно подадено заявление за вписване на същите обстоятелства, а служебно извършената справка по партидата на дружеството жалбоподател установи наличието на такова – развитото се производство по обжалване на отказа с рег. № 20190719193030/25.07.2019 г. е приключило с влязлото в сила съдебно решение, постановено по т.д. № 5290/2019 г. на САС / и двете решения са обявени в ТР/.

Ето защо и няма пречка заявителят в това производство, настоящ жалбоподател, да подаде ново заявление по реда на чл.26, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ.

В рамките на същото правомощията на ДЛР са очертани от чл.21 от специалния закон, като сред тях е и проверка на обстоятелствата, относно съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона, с оглед данните от приложените към заявлението документи, вкл. и дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона.

В случая при извършената проверка по посочения ред ДЛР е постановило отказ и по новоподаденото заявление на дружеството жалбоподател.

Запознавайки се със същото приложенията към него, вкл. и след извършената служебна справка от решаващия състав по партидата на дружеството в ТР се установи, че със заявлението под № 20220708113850 е поискано вписване на нови обстоятелства само в графа 31а „Акции“ по партидата на дружеството в ТР, като се впише, че вида и броя на акциите 60 240 следва да се отрази като поименни такива, и наред с поименните такива от 1 664 250 да се впишат само като поименни и 1 724 490 на брой с номинална стойност от 1 лв.

С това заявление не е поискано вписване на изменение на устава по реда на чл.231, ал.3 ТЗ, нито обявяването на новия устав /съобразен с новите решения на ОСА от 03.07.2019 г./, а няма спор в теорията и практиката, че актът, с който се определя вида на акциите на акционерното дружество, е уставът му.

Такъв извод се налага от тълкуването на чл.165, т.3 ТЗ, чийто текст предполага, че както първоначално определения вид и брой на акциите, така и последващата промяна в това обстоятелство следва да се извърши чрез решение на ОСА, но отразено и чрез промяна в устава. Решение на волеобразуващият орган по този въпрос, което не е намерило отражение в устава, няма самостоятелно правно значение, нито подлежи на самостоятелно вписване, вкл. и по арг. от чл.174, ал.2, във вр. с ал.1 и ал.4 ТЗ. Същият установява, че касателно акционерните дружества, в ТР се вписват задължително данните по чл.165, т.1 – т.4 ТЗ – т.е. вида и броя на акциите, като уставът се представя за обявяване в ТР и при неговото изменение и допълване задължително се представя и препис за обявяване с измененията към съответната дата.

В този смисъл приемането на решение за промяна на вида на издадените акции, което не е придружено със съответното изменение и на устава в същата насока, не може да бъде предмет на самостоятелно вписване. Предмет на вписването е изменението в устава в тази насока, каквото в случая не е заявено.

Аргумент в полза на изложеното може да се почерпи и от текстът на § 11, ал. 2 от ПЗР на ТЗ, според който изискуемите се от него промени относно вида акции на дружествата следва да се извършат чрез промяна в уставите им, като в ТР се заявят за вписване промените и се представят изменените уставы.

В настоящия казус, както вече се посочи, заявителят не е поискал вписване изменение в устава си, съобразно извършените промени, и обявяването му едновременно с това.

Извършената служебна справка по партидата на дружеството жалбоподател установи, че такова заявление е подадено отделно и по-късно от това, инициращо настоящето регистърно производство – вх. № 20220708115510 / 08.07.2022 г.

Следователно фактът, че в случая е заявено за самостоятелно вписване обстоятелство – промяна във вида и броя акции, чиято промяна изисква и съответното изменение в устава, като именно последното подлежи на вписване по реда на чл.174 ТЗ, във вр. с чл.231, ал.3 ТЗ, сочи на самостоятелно основание, вън от наведените от ДЛР и първоинстанционния съд, за постановяване на отказ от вписването му.

На отделно и друго самостоятелно основание данните по делото и служебно извършената справка по партидата на жалбоподателя в ТР установяват, че вписването на изменение на обстоятелствата, касаещи вида и броя на акциите на дружеството, е поискано отново по повод и въз основа на взети решения на ОСА, проведено на 03.07.2019 г., на което са взети решения, приети с мнозинство от 97,96 % от представените акции /според отразеното в протокола/, за: 1/ – за замяна на издадените от дружеството акции на приносител, съответно заместващите ги временни удостоверения, с поименни акции, съответно временни удостоверения за поименни акции, в срок, определен съгласно § 11, ал. 4 от ПЗР на ЗИДТЗ /ДВ, бр. 88/23.10.2018 г., в сила от 23.10.2018 г./ – т.8 от дневния ред и т.9 приемане на следните изменения в Устава /във връзка с взетото решение/ - приемане на изменения в Устава, съгласно който акциите на приносител се заменят с поименни акции и се посочва, че дружеството издава само поименни акции, съгласно направеното предложение за изменение на чл. 4, ал. 1 и чл. 7, ал. 1 от Устава“.

Приложенията към новото заявление също категорично установяват, че са касае за заявяване вписването на обстоятелство, претендиращо да е възникнало с вземането на ОСА на 03.07.2019 г.

Справката по партидата на дружеството жалбоподател обаче сочи и че към настоящия момент не е приключило производството по повод на което по реда на чл.19, ал.5 ЗТРЮЛНЦ е постановено спиране на вписването на заявените за вписване обстоятелства касателно взето решение за увеличение на капитала на дружеството чрез апортна вноска на акционер от 70 240 лв. на 1 724 490 лв. , с Определението под № 259/19.08.2015 г. по т.д. № 149/2015 г. на СОС.

При тази установени факти следва да се сподели изводът на първоинстанционния съд, че и при спряно регистърно производство по вписване на заявени за вписване обстоятелства по партидата на дружеството е допустимо и възможно вземането на последващи решения от волеобразуващия орган на дружеството, които касаят промени в устава му, вкл. заявяване вписването им, но само тогава, когато същите не се отнасят до обстоятелствата, които са спорни и които са предмет на съдебно производство, по повод на което регистърното е спряно.

Такова тълкуване в най-пълна степен съответства на императива на чл.231, ал.3 ТЗ, според който решенията относно изменение и допълване на устава влизат в сила след вписването им в ТР.

След като вписването има конститутивно действие, а такова по отношение на взетото решение на ОСА от 18.08.2015 г. за увеличение капитала на дружеството не е вписано в ТР – вписването е спряно изрично, поради наличието на висящо съдебно производство, то взетото решение за увеличение на броя на акциите не е влязло в сила и не е породило правен ефект, респ. – не е част от устава на дружеството. Следователно е налице пречка и за постановяване последващо вписване на това обстоятелство, вкл. и във връзка с изпълнение задължението на дружеството по реда на § 11 от ПЗР на ЗИТЗ.

Такова е налице и при дадената редакция на съответните текстове в приложения към настоящето заявление, доколкото същите има съдържание, различно от актуалния към момента устав на дружеството – този, вписан в ТР и наличен по партидата му и който не съдържа промените, извършени с решенията от 18.08.2015 г.

Вярно е, че редакцията на чл.4, на чл.5, както и на заключителната част на приложения устав съдържат информация относно наличието на спряно регистърно производство относно заявено вписване на решенията на ОСА от 18.08.2015 г.

Конститутивният ефект на вписването по реда на чл.231, ал.3 ТЗ, наред с оповестително-защитния характер на вписванията в регистъра обаче изключва възможност за каквато и да е неяснота относно действителното и актуално съдържанието на устава на, каквато

безсъмнено създава вписването на промени в същото, които не са влезли в сила, независимо от отразяване на причината за това /в случая – спряно по чл.19, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ регистърно производство/.

По изложените съображения и поради съвпадение на крайните изводи на първоинстанционния съд и на настоящата инстанция, първоинстанционното решение следва да се потвърди.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд, ТО, 5-и състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 97/03.10.2022 г., постановено по т. д. № 134/2022 г. по описа на ОС София.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____